

CHIA SẺ ĐƯỜNG ĐẾN HẠNH PHÚC

Nguyên tác: Giảng giải *Đệ Tử Quy*

Chủ giảng: Tiến sĩ Thái Lễ Húc

Người chia sẻ: Vô Danh Cư sĩ

Bài thứ 94

[Kính chào các bạn đồng học!]

Kính chúc các bạn một ngày mới tốt lành!

Hôm qua, chúng ta vừa kết thúc Chánh văn 5.1 “Cha mẹ thích, dốc lòng làm”. Vì chánh văn này rất quan trọng nên Tiến sĩ Thái giảng rất kỹ, vậy trước khi sang chánh văn mới, tôi hỏi lại các bạn nhé?

Có phải cái gì cha mẹ thích cũng dốc lòng làm không ạ? Không phải.

Mà nói về vật chất thì chúng ta phải nỗ lực để đáp ứng những các cái hợp với lại nhân sinh cho cha mẹ. Ngoài ra thì khi cha mẹ chưa yêu cầu chúng ta cũng phải tự nghĩ ra là cha mẹ cần cái gì để chúng ta nỗ lực đáp ứng;

Còn về tinh thần là con cái khỏe mạnh và thường xuyên về thăm cha mẹ.

Hôm qua trong bữa cơm tôi phê bình vợ chồng Trung - Châu là lần nào đến bữa cơm mẹ cũng thấy là bố hì hục mở tủ lạnh để lấy mấy quả dưa chuột để gọt. Bởi vì bố rất thích ăn dưa chuột - Nó mát. Bố toàn tự đi siêu thị bố mua đồ cho mọi người, mua sữa cho Châu, mua các thứ cho cả nhà thì bố mua thêm dưa chuột. Vậy mà bữa cơm nào mẹ cũng không thấy các con làm dưa chuột cho bố ăn. Vậy thì “Cha mẹ thích, dốc lòng làm” này mình đã để ý hay chưa? Hay mình chỉ quen cha mẹ là: ừ, con giai thì đi làm sớm, lại cần phải ăn kiêng, con dâu thì đang nuôi con nhỏ, cần phải uống sữa, cần phải ăn xôi, cần phải đủ mọi thứ. Nhưng mà mình thì không hề quan tâm đến xem cha mẹ thích cái gì. Vậy mà các con nhìn thấy bố ngày nào cũng hì hục đến bữa ăn chưa ngồi được vào bàn là bởi vì còn phải tự đi làm dưa chuột. Các con nghĩ sao?

Cư sĩ Trung, Cư sĩ Hằng đều đứng dậy:

- Bố để con làm.

Bảo:

- Được, Bố để con làm thì được rồi. Nhưng từ giờ trở đi phải nhớ cái câu: “Cha mẹ thích, dốc lòng làm”. Nếu như không chịu tu phước từng li từng tí như thế, thì họa đến bất kỳ lúc nào. Vì “Bách thiện hiếu vi tiên” (là trăm điều thiện thì hiếu đứng đầu).

Tôi ví dụ nhớ: Đây là cái câu chuyện có thật. Hai ông bà này có rất đông con. Tôi chỉ kể cái anh con thứ 5 kém tôi một tuổi, trước học đại học, học rất giỏi. Sau đấy thì lấy một cô vợ học trường Đại Học Y ra, làm ở một bệnh viện lớn ở Hà Nội, chồng thì làm giảng viên trường đại học.

Tôi còn nhớ khi tôi sinh cư sĩ Trung, thì chồng nhà đấy có đến thăm tôi còn nói với tôi rằng:

- Vợ em cũng vừa mới sinh, và em cũng được điểm mười như bác, em cũng gái đầu và trai thứ hai.

Tôi chúc mừng luôn. Nhưng mà không thể ngờ được rằng cái người con trai thứ hai bị bệnh down. Cho nên bây giờ ba mươi tuổi rồi, vậy mà vẫn không thể tự làm được một cái gì, suốt ngày ôm một cái bình sữa như thế này.

Cách đây độ khoảng hơn mười năm, thì cô vợ bị ung thư, sang Singapore để chữa, thì cuối cùng không chữa được và về thì cô ấy cũng đã mất từ lâu rồi. Vậy là gà trống nuôi con, người bố nuôi hai đứa con, trong đấy có một cậu con trai bị down. Cách đây độ khoảng hai năm, thì người bố phát hiện ra là bị ung thư thanh quản. Và bây giờ cái điều anh ấy lo là cái gì? Khi anh ấy ra đi, thì ai sẽ là người chăm sóc cái người con bị down đây?

Đây là một gia đình trí thức, hai vợ chồng đều học hành giỏi giang, nhưng mà cái nguyên nhân này từ đâu? Bất hiếu, bất hiếu với cha mẹ, ông bà, thì cuối cùng dẫn đến cái cảnh đấy. Và bây giờ khi người bố ốm bệnh ung thư sắp chết, đang tìm cách nhờ làm sao đưa con mình được vào Trung Tâm Bảo Trợ Xã Hội, ba mươi tuổi. Nhưng mà khi mình giao con mình vào có thể yên tâm được đâu. Hôm qua tôi vừa đọc trên báo thấy là kỷ luật một

loạt cán bộ ở cái Trung tâm Bảo Trợ Bình Thạnh, bởi vì có một người làm ở trong đây hiếp dâm các em gái. Tôi đọc ở trên cái trang của Mỹ cũng thế, tại các Viện Dưỡng Lão Đường, thì cũng là hiếp dâm các cụ già ở trong đây.

Cho nên nếu như các con không tu phước, từ việc nhỏ là “Cha mẹ thích, dóc lòng làm” là bố muốn ăn dưa chuột đây, các con chỉ có hưởng phước, thì đến lúc phước tiêu rồi thì phải nhớ rằng, đây gia đình tri thức đây, nhiều tiền đây, mà cuối cùng họa hại đến như vậy.

Vậy thì bắt đầu từ cái thói quen ăn uống của cha mẹ xem. Thái Thuận đi hái dâu còn biết là một bên dâu chín thì dành cho mẹ, một bên dâu xanh thì mình ăn. Thật lòng cha mẹ có đòi cái gì không, không hề đòi hỏi cái gì cả, cơm rau cũng được. Nhưng mà phải nhìn thấy. Đây chính là cái điều thứ hai, điều thứ nhất nỗ lực để đáp ứng những cái sở thích hợp nhân sinh của cha mẹ. Nếu cha mẹ nói ra thì mình phải làm rồi, nhưng với những cái sở thích vẫn hợp nhân sinh nhưng mà cha mẹ không bao giờ nói ra cả, thì mình cũng phải tự cảm nhận mà làm chứ, thì mới mong có phước chứ.

Lưu Bị đã nói với con của ông ấy một cái câu rằng là: “Đừng tưởng rằng việc thiện nhỏ mà không làm. Đừng có cho rằng là việc ác nhỏ mà lại cứ làm”. Cho nên là “Tích thiện chi gia, tất hữu dư khánh”, tức là một nhà mà thường xuyên mà tích thiện thì dư thừa niềm vui; “Chung thân vi thiện, thiện dư bất túc” là cả đời làm thiện mà thiện còn không đủ. “Nhất nhật hành ác, thì ác ấy có dư”, chỉ cần một ngày làm ác thôi, thì ác ấy đã có dư rồi.

Đây là ví dụ ngay tại trong cuộc sống của chúng ta. Bây giờ lại nói xa hơn một tí, ngày trước tôi có kể với các bạn cái bộ phim gọi là “Mạt Đại Hoàng Tôn”. Tôi xem cách đây mấy chục năm, và quán sát thấy điều gì? Một cái gia tộc vô cùng giàu, cô con gái duy nhất là tiểu thư Như Ý. Tại sao tôi nhớ? Bởi vì mỗi một bộ phim, mỗi một câu chuyện đều là quán sát vào trong cuộc đời.

Trong một đêm cái gia đình ấy gặp hỏa hoạn, cháy sạch. Ngày hôm sau các chủ nợ đến, bây giờ cũng chả biết là chủ nợ thật hay chủ nợ không. Họ đến họ tịch biên họ thu hết tài sản đã đành, họ bắt luôn cái cô con gái Như Ý vào lầu xanh.

Có bao giờ bạn nghĩ rằng đến lượt con mình đây, mình yêu thương nó như thế này. Nó xinh đẹp như thế này, nâng như nâng trứng, hứng như hứng hoa thế này, mà ngày hôm sau nó đi làm kỹ nữ không? Rồi bao nhiêu những cái trường hợp phụ nữ ở Syria bị IS bắt làm nô lệ tình dục.

Tại sao tôi đưa đến những cái ví dụ đây? Bởi vì tôi 3 đứa cháu ngoại đều là con gái cả, nên tôi muốn nhắc nhở gia đình nhà tôi. Đừng bao giờ nghĩ những phụ nữ bị bắt vào làm nô lệ tình dục đều là những người gọi chân đất hoặc là kém nhớ! Rất nhiều người dòng giống trâm anh thế phiệt đấy.

Chứ các con đừng bao giờ nghĩ rằng đây con các con nó xinh đẹp thế này, nó có được dạy dỗ như thế này, có điều kiện như thế này mà các con không tu, thì các con phải biết ngày hôm sau hết sạch sành sanh không còn cái gì, và họa hại đổ ập đến.

Vừa rồi tôi vào trong viện tôi thấy bệnh tình nó có kiêng nể gì đây là bộ trưởng, đây là tổng giám đốc, hay đây là thứ trưởng đâu. Ung thư khắp cả, rồi lại cứ ngồi bảo oán trách là “Ôi tại sao mà mình lại khổ khổ thế này”, rồi oán trời trách người, mà không biết rằng tất cả đều từ mình mà ra.

Vậy mà mình cứ đương nhiên mình hưởng tất cả những thứ phước đến, mà không hề biết tu phước ngay từ trong gia đình, thì đến lúc phước ấy cạn, thì hãy nhìn đây, kể cả tổng thống Hàn Quốc cũng vào tù. Không biết bao nhiêu vị quan chức của chúng ta, vào tù, rồi thậm chí là có vị vào chỉ được có một thời gian ngắn rồi cũng chết ở trong tù.

Cho nên cái bước đi của chúng ta như là trên cái băng mỏng, bất kỳ nó sụp lúc nào. Vậy mà các bạn không biết tích thiện từng li từng tí, bắt đầu từ cha mẹ đi. Để cho cái khối băng mà ta vừa mới đặt chân lên đó, nó gọi tạm thời nó dày dày một tí để ta vừa mới bước sang cái tấm băng khác thì thôi cái tấm băng sau nó sụp, chứ không đến mức độ là chúng ta đều sụt hết cả xuống đấy.

Tôi nói điều này là bởi vì các con tôi đã hứa là hộ pháp cho cư sĩ Bà suốt đời, chồng tôi cũng hứa như thế, cho nên bằng lòng cho tôi biểu pháp, 'Có cái gì sai xin biểu pháp để cho đại chúng thấy mà rút kinh nghiệm', chứ không phải tôi không chế ở chỗ này. Còn nếu không bằng lòng thì tôi sẽ thực hiện đúng Đệ Tử Quy là nói dối thì sao ạ? Trong phòng kín. Nhưng vì

các con tôi, chồng tôi và bản thân tôi cũng muốn tiêu nghiệp, cho nên tôi có thể nói trước đại chúng.

Tôi hy vọng rằng qua cái bài tôi vừa chia sẻ thì tất cả các bạn có cha mẹ thì các bạn đã bắt đầu phải lưu ý đến câu “Cha mẹ thích, dốc lòng làm”.

Chúng ta sẽ tiếp đến...]

Chánh văn 5.2: “Cha mẹ ghét, cẩn thận bỏ”

[Bây giờ chúng ta sẽ vào bài giảng của Tiến sỹ Thái.

Khi chúng ta vào Niệm Phật đường, hay khi chúng ta vào lớp, thì các bạn hãy cố gắng học một câu của Hòa Thượng, cũng như là Tiến sỹ Thái, là gì ạ? Tất cả các phiền não hãy để ngoài cửa. Chúng ta vào để dùng định tâm đây để mà nghe.]

Cha mẹ ghét cái gì ạ? Không muốn con cái giao du với bạn bè xấu, hoặc là không muốn con cái có thói quen xấu cho nên chúng ta phải nhanh chóng trừ bỏ nó.

[Cho nên mục này có 3 ý ạ:

- 1. Không giao du với bạn xấu*
- 2. Trừ bỏ những thói quen xấu*
- 3. Trừ bỏ những “Tập tánh” xấu*

Chúng ta sẽ đi vào mục thứ nhất là:]

1. Không muốn con cái giao du với bạn bè xấu.

[Hòa Thượng có nói rằng: Môi trường nó sẽ ảnh hưởng rất lớn, đến sự tu học, đến đạo đức học vấn của bạn.

*Trong Kinh Địa Tạng thì có một cái câu là: “**Phàm Phu thì tính tình bất định nên hay bị cảnh chuyển**”, hay còn gọi là “Gần mực thì đen, gần đèn thì rạng”. Đây chính là lý do mà tại sao mà mẹ Mạnh Tử phải ba lần chuyển nhà để muốn cho con có một cái môi trường tốt, thì mới có thể tiến bộ được.*

Muốn thành tựu thì Hòa Thượng nói trong kinh “A Nan Vấn Phật Sự Kiết Hung” là phải gặp được Thiện Hữu tri thức. Thiện tri thức chính là Minh sư, còn Hữu tri thức, chính là bạn lành. Bạn không gặp được hai cái điều kiện ấy thì bạn sẽ vô cùng khó để mà thành tựu.

Cho nên ở đây cha mẹ ghét cái gì nhất? Là không giao du với bạn xấu, điều đầu tiên.

Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

Quý vị kết giao với một số bạn bè, làm cho cha mẹ mỗi ngày phải lo lắng. Cho nên quý vị nên có sự chọn lựa **bạn** bè, bởi vì bạn bè sẽ đặc biệt ảnh hưởng đến cuộc đời của chúng ta.

Các vị phụ huynh, quý vị có lo lắng sau này con của quý vị sẽ chơi với những đứa bạn không tốt không? Có lo lắng không ạ? Có! Lo lắng có ích gì không? Vậy thì phải làm sao?

[“Bồ Tát sợ nhân. Chúng sinh thì sợ quả”. Thế bây giờ lo lắng như thế thì mình phải làm thế nào để cho con mình nó không gần bạn xấu chứ cứ ngồi lo thế thì có mà chả có cái tác dụng gì.]

Thứ nhất: Là nâng cao năng lực chọn bạn của con.

[Bạn có đi được cùng với nó suốt 24/24 giờ không? Không được. Cho nên bây giờ tốt hơn hết là bạn phải tạo cho nó được một cái lớp bảo vệ. Bảo vệ bằng cách nào? Chính nó phải tự bảo vệ trước. Cho nên cái khả năng, cái năng lực để chọn lựa bạn của con bạn phải nâng cao]

Phải nâng cao năng lực phán đoán, đối nhân của con cái thì nó mới biết thân cận người lương thiện, nó mới biết tránh xa bạn xấu.

Với bạn xấu thì phải “Kính nhi viễn chi” (Kính nhưng mà chỉ nhìn từ xa thôi, không lại gần). Và lại khi nó “Kính nhi viễn chi” thì nó cũng sẽ biết cố gắng diễn tốt bản thân mình, rất có thể sẽ cảm động đến những đứa bạn này.

[Đó ạ, có 2 ý ở đây. Khi “Kính nhi viễn chi” thì là nó sẽ không bị ảnh hưởng bạn xấu. Nhưng thứ hai là khi “Kính nhi viễn chi” thì nó biết đây là sai rồi, thì nó sẽ cố gắng diễn tốt cái bản thân mình để làm biểu pháp cho cái người bạn xấu kia.]

Vậy bạn bè phải như thế nào để nó hiểu được nên chọn mà chơi?

Thứ hai: Xem xem người bạn đó có thực hiện giống Đệ Tử Quy hay không?

[Đương nhiên nó muốn xem thì các bạn phải dạy con Đệ Tử Quy từ nhỏ].

Điều này thật ra thì chúng ta đã và đang học rồi. Một người có đức hạnh xem từ đâu? Là xem họ có hiếu đạo hay không.

[Chọn vợ chọn chồng cũng vậy. Có một vị nữ sỹ có kể chuyện rằng là: Khi ngày trẻ thì cũng có người đến hỏi. Thế thì phải hỏi cha, cha bảo:

- Bây giờ cứ chỉ cần nhìn xem nó đối với mẹ nó thế nào (Bởi vì bố của cái người này mất lâu rồi). Nếu nó có hiếu thì chọn được, còn nếu nó không có hiếu thì không được, con người này bỏ đi.

Cho nên ở đây chọn bạn cũng thế ạ. Cứ nhìn vào “Đệ tử quy”. Bắt đầu là xem họ có hiếu đạo hay không? Bởi vì khi có hiếu với cha mẹ chúng, thì nhất định chúng cũng sẽ đối xử tốt với cha mẹ của người, các bạn có nhớ câu đấy không ạ? Và khi chúng đã đối xử có hiếu với cha mẹ, thì chúng sẽ kính trọng tất cả các trưởng bối cũng như các cô dì chú bác. Khi chúng có hiếu thì nhất định chúng sẽ đối xử tốt với anh em.

Cho nên cuối cùng căn bản lại của đạo thánh hiền dạy đạo đức là gì? Dạy chữ “Hiếu”, bạn cứ xong cái chữ hiếu đấy. Đây là nền tảng để thành tựu đạo quả, thành Phật Bồ Tát, A La Hán, thành Quân tử, Hiền nhân hay Thánh Nhân.

Tiến sỹ Thái giảng tiếp:]

Cho nên một người có đáng để giao tiếp hay không chỉ cần quý vị phán đoán họ thực hành Đệ tử quy được nhiều ít.

Tôi nói với các bạn rằng:

- Đệ tử quy là kính chiếu yêu. **[Đó ạ]**. Quý vị muốn chọn bạn hoặc là chọn vợ chồng thì chiếu một lúc là có thể biết được hay không ngay, nên Đệ tử quy gọi là kính chiếu yêu.

[Chiếu vào Đệ tử quy thấy con người này không được, ờ thì đây thế là hiển lộ chân tướng của yêu rồi.]

Đệ Tử Quy cũng là kính hiển Thánh, nếu quý vị thấy những người bạn này làm được rất nhiều điều trong Đệ Tử Quy thì người bạn như vậy quý vị nên kết bạn suốt đời. *[Đấy ạ.]*

[Chúng ta chuyển sang nội dung thứ 2...]

2. Trừ bỏ những thói quen xấu

“**Thân sở ố, cẩn vi khứ**” là “Cha mẹ ghét, cẩn thận bỏ”. Đây là nói về những thói quen xấu của chúng ta là từ thói quen mà nói ra.

Có ba người tội phạm, cùng một lúc nhốt vào một nhà lao. Gặp người quản ngục trưởng cũng rất từ bi, mặc dù thấy họ đã phạm sai lầm nhưng ông vẫn dùng “Tứ nhiếp pháp” (Bốn pháp để nhiếp thọ đối phương mà Phật dạy, đó là: Bố thí, Ái ngữ, Lợi hành và Đồng sự) để đối xử với họ. Ông đã nhiều lần mời họ ăn cơm, nhiều lần tặng lễ vật cho họ, ông nói với họ rằng:

- Ba người các anh vào đây phải nhốt ba năm, các anh có nguyện vọng gì không? Nếu có thể giúp được, tôi sẽ giúp các anh.

Người thứ nhất là một người Mỹ, anh ta không cần suy nghĩ, liền nói luôn rằng:

- Cho tôi một bao thuốc lá.

[Nghiện thuốc mà. Cái nghiện thuốc này có khó sửa không các bạn? Thuốc lá ý. Quá khó.]

Ngày trước phụ thân tôi cũng nghiện thuốc lá. Mỗi lần mà mẹ tôi nhắc thì phụ thân tôi đều nói:

- Đây là giống Hồ Chủ Tịch.

Mỗi lần phụ thân tôi hút thuốc lá thì chạy ra tít ngoài cổng dưới gốc cây sưa để hút thuốc.

Đến khi nào thì phụ thân tôi sửa được? Đây là khi phụ thân tôi cơ quan cử cho đi học nước ngoài ở Đức, thì tiền bên bạn cho là cũng kha khá. Thế chính vì cái sự kha khá tiền đấy mà muốn đổi đời cho vợ con, thì nghĩ đến

nào mua cái này, mua cái khác. “Ờ các con nó rét, không có lấy nổi một cái áo len”; Rồi là bà nội tôi cũng thế, không có một cái áo thật đẹp để mặc dịp Tết. Rồi vợ cũng thế, lam lũ vất vả suốt. Tích tiền lại nào mua áo len này, áo măng tô này thế rồi một số thứ khác. Vậy thì muốn có tiền, vì thương cha mẹ, thương vợ thương con thì phải làm gì? Phải cai thuốc lá. Và cuối cùng thì phụ thân tôi đã cai được thuốc lá.

Đợt vừa rồi đặc biệt khi tôi vào cái chỗ trung tâm hô hấp của bệnh viện Bạch Mai. Tôi thấy rất nhiều người trẻ mà bị u phổi. Mà nguyên nhân gì? Thuốc lá.

Cho nên nếu chồng bạn là người thương yêu vợ con, chỉ có mỗi cái tội là nghiện thuốc lá, thì bạn hãy dùng thử biện pháp đánh vào tình thương yêu vợ con xem sao.

Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

Cho nên người thứ nhất này là người Mỹ, anh ta không cần suy nghĩ liền nói rằng: “Cho tôi một bao thuốc lá”.

Quản ngục trưởng nói:

- Được, không vấn đề gì.

Liền lấy bao thuốc lá đưa cho anh ta rồi đóng cửa ngục lại.

Người thứ hai là người Italy. Các bạn! Quý vị ấn tượng như thế nào về người Italy? Ấn tượng thế nào? Quý vị không có ai quen với người Italy à? Họ rất nghệ thuật, rất lãng mạn đúng không? Nói thì nghe rất hay, nói thẳng ra là “Háo sắc”.

[Cho nên người Italy này], anh ta suy nghĩ một tí rồi nói:

- Tôi cần một người phụ nữ.

[Đây là cách dịch cho nó văn hoa, còn nếu không “Tôi cần đàn bà”]

Quản ngục trưởng nói :

- Được, còn nằm trong khả năng của tôi.

Rồi đem anh ta nhốt lại.

Người thứ ba là người Do Thái, người Do Thái này buôn bán rất giỏi. Anh ta nói:

- Cuộc đời của tôi đã sai lầm rồi, cho nên tôi phải cố gắng ghi nhớ những lời giáo huấn. Vậy ông có thể cho tôi một chiếc điện thoại để tôi gọi ra ngoài không?

Quản ngục trưởng nói:

- Được, không vấn đề gì.

[Giả sử như những người đã học Đạo mà rơi vào cái cảnh này thì sẽ xin cái gì?]

- Cho tôi một cái điện thoại để tôi. (Đúng rồi ạ), để tôi nghe Pháp. Vì cuộc đời tôi đã sai lầm quá rồi cho nên hôm nay tôi mới phải cái họa để tôi phải ngồi trong tù, vậy hãy cho tôi một cái điện thoại để tôi nghe Pháp.

Chúng ta tiếp tục:]

...quản ngục trưởng nói “Được không vấn đề gì’.

Liên tặng cho anh ta một chiếc điện thoại. Ba năm sau, ba phạm nhân này đều được thả tự do.

Thứ nhất: Là thói quen hút thuốc

[thì cái người mà xin bao thuốc lá thì làm sao.]

Cửa ngục vừa mở thì người Mỹ liền xông ra :

- Diêm quẹt đâu, diêm quẹt đâu, diêm quẹt của tôi đâu ?

Trong vòng ba năm đó, anh ta thường nghĩ về điều gì? Mỗi ngày ngồi run rẩy làm sao mà tôi lại có thể quên việc xin diêm quẹt được. *[Có thuốc lá nhưng không có diêm.]* Thời gian ba năm của anh ta hao ở đâu, hao ở chỗ cái thói quen xấu này.

Các bạn nếu như một người nuôi lớn thói quen xấu, thì cuộc đời của họ không thể làm chủ được mình, đều bị thói quen xấu lôi kéo.

[Không làm chủ được. Đây ạ, tôi vừa mới nói cái thói quen hút thuốc lá, không làm chủ được dù biết đây là xấu, dù biết đây là sẽ ảnh hưởng đến sức

khỏe, dù biết đây rằng nếu không cẩn thận ta ốm, thì vợ con ta rồi cha mẹ ta sẽ khổ như thế nào? Nhưng không làm chủ được.]

Hạng người như vậy có nhiều không? Nhiều lắm.

Vậy phải làm sao để cho cuộc đời của một người không bị những thói quen xấu này lôi kéo?

Chúng ta phải dạy con cái từ nhỏ, từ nhỏ phải có chí hướng, không được chơi bời lêu lổng.

Người Mỹ này có thói quen hút thuốc, nếu không hút thuốc thì anh ta cảm thấy rất khó chịu.

[Đây ạ, với những cái thói quen xấu này thì bạn phải rất lưu ý, bởi vì khi nó thành cái thói quen xấu rồi thì bị cái thói quen này nó dẫn dắt lôi kéo rất khó sửa.]

Có rất nhiều người rượu chè, rồi cờ bạc nữa, khi mà họ tỉnh ra họ rất thương vợ con bởi vì khi uống rượu vào không làm chủ được, cứ đánh đập vợ con thôi. Vợ mình nó tàn tảo như thế này nó kiếm được ít tiền, mình nướng vào cờ bạc hết. Nhưng mà cuối cùng vẫn bị cái thói quen xấu này nó dẫn dắt.]

Cho nên ngay từ bây giờ đối với trẻ nhỏ, đối với những người lớn như chúng ta các bạn cũng phải bắt đầu dẫn dắt cho người nhà các bạn vào đạo Thánh Hiền và dần dần để trừ bỏ những thói quen xấu này, nếu thật sự bạn muốn phước đến họa đi. Còn nếu không thì tôi vừa mới ví dụ với các bạn đấy, chồng thì là giảng viên Đại học, vợ thì là bác sỹ của một bệnh viện lớn này. Cuối cùng thì như thế, bạn hãy nghĩ nếu như nó rơi vào cảnh của bạn, bạn có nhắm mắt được khi con trai bạn đang bị down không thể tự làm gì được và bạn sẽ phải chết.]

Chúng ta không nên cười người Mỹ này nhé. Thật ra thì chúng ta cũng có thể có những thói quen xấu này, nếu mỗi ngày không làm theo thói quen xấu đó thì sẽ rất đau khổ. Đó là những việc nào?

Ví dụ nói chúng ta xem phim bộ, mỗi lần xem xong thì lại nói:

- Diễn gì mà nhàm chán vậy? Thật là xằng bậy.

Thế nhưng hôm sau vẫn cứ ngoan ngoãn ngồi đó để xem.

Xem phim đều là xem cuộc đời của người khác, mỗi ngày tốn nhiều thời gian như vậy mà có giúp ích gì cho cuộc đời mình không? Không có. Ngày qua ngày, việc cần làm thì không làm, đến khi muốn làm thì không còn cơ hội nữa rồi.

[Phim tình Hàn Quốc mấy trăm tập các bạn ngồi các bạn xem miệt mài rồi các bạn khóc nước nở lên khi xem phim. Đến lúc ra, ăn cơm hoặc là thổi cơm, hoặc làm các việc khác thì quẹt mũi dãi dòng dòng.]

Trước đây tôi cũng từng xem những cái phim dã sử Trung Quốc nhiều lắm, nó cung cấp cho tôi những kiến thức để mà chia sẻ với các bạn sau này cũng như để mà dạy con cái.

Cho nên không phải riêng gì cái thói quen xấu là hút thuốc, mà đây chúng ta vẫn cứ ngày nào cũng cần cù ngồi xem những cái gọi sắc tình bạo dục ở trên tivi.

Ngày trước tôi ngồi tôi «luyện chương» mấy chục tập phim “Anh Hùng xạ điêu”. Thế là cứ kết thúc một tập thì tôi lại thấy rằng là nó lại có một cái lõi cuốn để lôi mình vào tập khác. Thế tôi đùa tôi bảo “Thế này thì thông cảm cho con dâu với con giai rồi”.

Tôi xem như thế, các bạn có biết là để tôi làm cái gì không? Hòa Thượng nói đây là một biện pháp để ‘Đoạn tương tục tâm’. Ví dụ khi mình đang suy nghĩ cứ trôi lăn như thế, vậy thì phải cắt cái ý nghĩ ấy đi. Cắt bằng cách nào? Đấy Hòa Thượng nói bạn có thể nghe một bài hát hay cũng được cơ mà. Bạn xem một bộ phim hay bắt đầu tâm bạn hút vào đấy thì nó sẽ cắt tất cả những cái tương tục kia đi. Nhưng mà bạn đừng lạm dụng nhé, xong cuối cùng một năm bạn luyện được đến gọi là một nghìn tập phim chương với phim tình yêu thì chết dở.

Nên bạn đừng tị với tôi, bởi vì tôi xem những cái đấy đều là hoặc cắt tương tục tâm của mình, bởi vì từ khi tôi tu là tôi biết tôi không hề xem, cắt tương tục tâm của mình hoặc chính đây là những cái bài học để tôi chia sẻ với các bạn.

Đó ạ, ngày qua ngày, việc cần làm thì không làm, đến khi muốn làm có thể sẽ không còn cơ hội nữa rồi.

Bây giờ nói thật với các bạn tôi chỉ sợ tôi không đủ thời gian để tôi chia sẻ với các bạn thôi. Nếu hết cả 4 tập “Đường Đến Hạnh Phúc” thì nó khoảng 300 bài ngắn. Thế một tuần các bạn post được 1 bài, vậy thì một tháng được 4 bài, thế một năm thì được 48 bài. Thế 300 bài này thì gần 10 năm thế liệu tôi còn sống được đến lúc đấy không?

Các bạn cứ thử nghĩ mà xem. Ừ thì cứ cho tôi sống được đến 10 năm, ừ đồng ý. Thế thì bây giờ là lại còn tiếp đến gọi là Thái Thượng Cảm Ứng Thiên, Thập Thiện Nghiệp Đạo Kinh. Vậy thì làm thế nào? Lại phải nhớ trong Kinh Bát Đại Nhân Giác, Phật dạy đây: **“Thế gian vô thường, quốc độ nguy thuý»**. Tất cả mọi việc của thế gian này nó vô thường, ngoài ra thì kể cả cái vũ trụ này chứ đừng nói đến thân mình nó mong manh, dễ vỡ. Cho nên còn thời gian để mà làm nữa không?

Ngày 26/9 vừa rồi, Hòa Thượng chính thức công bố là ngừng giảng Kinh, nói Pháp. Ngài đang giảng bộ gì? Tịnh Độ Đại Kinh Khoa Chú chưa hết và Vô Lượng Thọ chưa hết. Ngài cũng phải dừng.

Cho nên rất mong các bạn cố gắng, nỗ lực tinh tấn, không đến lúc mà thời gian không đợi, đến lúc các bạn có muốn quay trở lại những cái lúc này cũng sẽ không có nữa.

Tiền sĩ Thái giảng tiếp:]

Khổng Tử đã từng đứng bên bờ sông mà nói:

- “Tử tại xuyên thượng viết: Thệ giả như tư phù, bất xả chú dạ”. Có nghĩa là: Chảy đi hoài như thế, ngày đêm không ngừng.

[Thời gian nó cứ trôi đi, một đi không trở lại. Ngày trẻ tôi còn thấy có một cái bài hát này “Có tự bao giờ hàng me xanh ngát, mà nay đứng đó cho em làm thơ. Con đường ta đi đến nay bao tuổi”. Bao tuổi rồi hả các bạn? Thời gian nó cứ trôi.

Rồi đến một cái bài, của Nga nữa “Thành phố tuổi thơ”: “Ở nơi nào rất xa đã từng đi qua, thành phố của tuổi ấu thơ đã đi vào trong giấc mơ”. Còn nữa đâu! Bây giờ là lão - bệnh - tử nó đến nơi rồi, mà không biết tiếc thời gian! Cứ nhao nhao một cái nó hết mất rồi. Mà thấy mình chưa làm được cái gì cả.

Cho nên tôi tiếc về cái thời gian này lắm, nói rất thật đấy ạ. Trước đây mình cứ để nó trôi đi, trôi hoài, trôi phí. Đến lúc mà không còn kịp nữa ấy chứ ạ.]

Quý vị xem Không Tử thấy nước chảy liền nghĩ đến thời gian, giống như dòng nước vậy, một đi không trở lại. Cho nên chúng ta cũng không được để cho sinh mạng của chúng ta ngày ngày hao ở những sự việc không ích lợi gì cho bản thân.

[Tiến sĩ Thái giảng tiếp].

Chữ “ó”. *[Đấy ạ]*. “Thân sở ó” là cái ghét đấy ạ, chúng tôi vừa nói là hút thuốc không tốt.

[Bây giờ đến.]

Thói quen thứ hai: “Háo sắc”

Thói quen của người thứ 2 là người I-ta-ly. Là háo sắc.

Tôi đã từng nói với học sinh trung học rằng :

- Háo sắc là thói quen xấu, các em có lĩnh hội được điều này không?

Các em đó trả lời:

- Dạ, được.

Bởi vì trên đầu chữ “Sắc” là “Một con dao”.

[Lại quay lại chữ hội ý đấy bạn nhá. Bạn có nhớ chữ “Hiếu” cũng là chữ hội ý. Một bên là gì ạ? Một bên là chữ “Lão”, một bên là chữ “Tử”. Nói lên điều gì? Tức là người cha, người mẹ phải có trách nhiệm dạy con. Còn người con phải có trách nhiệm là đối xử với cha mẹ phải có hiếu.]

Người xưa tạo chữ rất lợi hại, đúng không ạ? Trên đầu chữ “Sắc” là “một con dao”. Con dao này sẽ như thế nào? Sẽ phá hủy cuộc đời của quý vị. Sẽ phá hủy gia đình hạnh phúc của quý vị. Cũng có thể sẽ phá hủy sự hưng suy của một quốc gia.

[Có vậy không ạ? Có chứ ạ. Các bạn nữ ở đây chắc là không cảm nhận được nhiều bằng các bạn nam. Ba cái phá hủy, phá hủy cuộc đời quý vị.

Tiếp tục đến phá hủy gia đình hạnh phúc quý vị. Rồi cuối cùng phá hủy cả một sự hưng suy của một quốc gia. Có vậy không?]

Quý vị thấy triều đại nhà Đường, Đường Huyền Tông khi chưa gặp Dương Quý Phi, ông là “Khai Nguyên Chi Trị” rất tận tâm tận lực trị vì quốc gia.

[Bạn có nhớ là Đường Thái Tông, triều đại của ông, gọi là “Chinh Quán Chi Trị”. Đường Thái Tông này là cha chồng của Võ Tắc Thiên.

Đến khi Võ Tắc Thiên cầm quyền, bà chọn lựa hết trong các con của bà không thấy ai có thể được, thì cuối cùng bà tìm cách truyền ngôi lại cho người cháu, chính là Lý Long Cơ. Và sau lên ngôi đây chính là Đường Huyền Tông.

Mặc dù Võ Tắc Thiên cầm quyền rồi thì lịch sử cũng nói rất nhiều, nhưng mà lịch sử đều công nhận rằng cái thời đại đầy của nhà Đường là thời đại thịnh trị. Cho nên cuối cùng khi bà chết thì bà có nói là:

“Hãy khắc trên bia mộ của bà là Hoàng hậu Võ Tắc Thiên chứ không khắc là Hoàng đế”. Câu thứ hai bà nói ở trên cái bia mộ của bà là “Công hay tội hãy để cho người đời sau phán xét”.

Đến khi giao cho Đường Huyền Tông Lý Long Cơ thì cái thời gian thịnh trị đấy, bị trôi qua rất là nhanh. Vì sao nó trôi nhanh? Khi mà cái người thiếp yêu của của Đường Huyền Tông chết. Cái người thiếp yêu này không dám phong Hoàng hậu là bởi vì cái người này là con cháu của dòng họ Võ Tắc Thiên, họ Võ, thì Đường Huyền Tông rất là buồn. Thế thì các vị quan nịnh thần, chỉ cho Dương Quý Phi là con dâu của Đường Huyền Tông, thì cuối cùng Đường Huyền Tông đưa Dương Quý Phi vào cung và cuối cùng lấy làm vợ và phong phi. Thì bắt đầu từ đấy là nhà Đường loạn, đấy, nói về chữ “Háo sắc”, hưng suy của cả một quốc gia.]

Quý vị thấy triều đại nhà Đường, Đường Huyền Tông khi chưa gặp Dương Quý Phi thì ông là Khai Nguyên Chi Trị, rất tận tâm tận lực trị vì quốc gia. Gặp Dương Quý Phi, rồi thì biến thành người như thế nào? “An sự chi loạn”.

[Háo sắc quên hết. Cuối cùng xảy ra cái gọi là: “An sự chi loạn”, là cuộc biến loạn xảy ra giữa thời nhà Đường trong lịch sử Trung Quốc. Do họ

An và họ Sử cầm đầu. Năm Thiên Bảo thứ 15, Tiết Độ Sứ An Lộc Sơn Phạm Dương cùng với bộ tướng Sử Tư Minh phát động phản loạn. Vua Huyền Tông phải bỏ chạy về Thành Đô. Do sự nỗ lực của Quách Tử Nghi cuối cùng thì cũng bình được sự phản loạn nhưng triều đình nhà Đường từ đó bắt đầu suy vong.]

TS Thái giảng tiếp

Các bạn, sự suy bại của triều Đường ai là người chịu trách nhiệm lớn nhất, là ai nào?

Phía nam giới đều nói là do Dương Quý Phi.

Phía nữ giới thì đều nói là do Đường Huyền Tông.

[À, ai nào?]

Nhưng chân lý chỉ có một mà thôi, sắc không thể mê được người. Cho nên căn bản là Đường Huyền Tông đúng không? Nếu như khi Đường Thái Tông còn tại vị thì Dương Quý Phi có đến cũng không có tác dụng gì. Bởi vì Đường Thái Tông luôn coi trọng giang sơn xã tắc.

Cho nên gặp rất nhiều vấn đề trong cuộc sống không thể đẩy trách nhiệm ra ngoài mà phải phản tỉnh lại chính mình. Đây mới là nguyên nhân chân chính có mặt.

[Vâng ạ, thời gian đã hết, bài học của chúng ta tạm dừng ở đây. Ngày mai chúng ta vẫn tiếp tục thói quen xấu thứ 2 là háo sắc này.]

Chúc bạn:

*Thuộc lòng Đệ Tử Quy
Hành đúng từng câu chữ
Nội hóa tâm cung kính
Là bạn được thân người.*

Xin chào và hẹn gặp lại các bạn vào ngày mai – xin cảm ơn!]